

JUSTITS MINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Dato: 19. august 2014
Kontor: Asyl- og Visumkontoret
Sagsbeh: Pernille Bjørnholk
Sagsnr.: 2014-961-0022
Dok.: 1231847

Bekendtgørelse om udlændinges adgang til Danmark på grundlag af visum

(Populærtitel: visumbekendtgørelsen)

I medfør af § 4 e, stk. 3, § 39, stk. 2, § 44, stk. 1, § 47, stk. 3, § 47 a, stk. 1, og § 58 d i udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 863 af 25. juni 2013, som ændret ved lov nr. 1616 af 26. december 2013, fastsættes:

Kapitel 1

Visumpligt og visumfritagelse

§ 1. En udlænding skal have sit pas eller andet rejsedokument viseret forud for indrejse her i landet, medmindre den pågældende er fritaget for visum, jf. § 2.

§ 2. Følgende udlændinge er fritaget for visum:

- 1) Statsborgere i Finland, Island, Norge og Sverige, jf. udlændingelovens § 1.
- 2) Udlændinge, der er statsborgere i et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union eller er omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, jf. udlændingelovens § 2, eller Schweiz.
- 3) Udlændinge, der er i besiddelse af et EU-opholdskort, der er udstedt i et andet Schengenland.
- 4) Udlændinge, der er i besiddelse af et EU-opholdskort, der er udstedt af et land, som ikke er tilsluttet Schengenkonventionen, hvis de ledsager eller slutter sig til den EU-statsborger, fra hvem de har afledt retten til ophold.
- 5) Udlændinge med opholdstilladelse eller langtidsvisum i et andet Schengenland, der efter Schengenkonventionens artikel 21, stk. 1 eller 2, er fritaget for visum forinden indreisen.
- 6) Udlændinge, der efter Den Europæiske Unions regler er fritaget for visum forinden indreisen.
- 7) Udlændinge, der er statsborgere i et land, som Danmark har indgået aftale om visumfritagelse med, jf. udlændingelovens § 39, stk. 2.
- 8) Udlændinge, der tilhører en særlig gruppe af udlændinge, som efter justitsministerens bestemmelse er fritaget for visum, jf. udlændingelovens § 39, stk. 2.

Kapitel 2

Gyldighed af visum

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

§ 3. Visum udstedes med gyldighed for alle Schengenlande, jf. dog §§ 19, 20 og 21, stk. 1, 3. pkt., og stk. 3, 2. pkt.

§ 4. Visum med gyldighed for alle Schengenlande udstedes som:

- 1) Et ensartet visum, der er gyldigt til en, to eller flere indrejser med henblik på ophold i Schengenlandene eller transit gennem Schengenlandene, hvor hverken varigheden af et sammenhængende ophold eller den samlede varighed af flere på hinanden følgende ophold i Danmark og de andre Schengenlande må overstige 90 dage inden for en periode på 180 dage, hvorved perioden på 180 dage forud for hver opholdsdag tages i betragtning.
- 2) Et lufthavnstransitvisum, der giver indehaveren ret til under mellemlanding at opholde sig i de internationale transitområder i lufthavne i Schengenlandene, men ikke giver ret til indrejse i Schengenlandene.

Kapitel 3

Indgivelse af ansøgning om visum

§ 5. Ansøgning om visum indgives i overensstemmelse med reglerne i visumkodeksen.

§ 6. Ansøgning om visum kan, når Danmark efter reglerne i visumkodeksen er den kompetente stat, indgives til viseringsberettigede danske diplomatiske eller konsulære repræsentationer eller i særlige tilfælde til visse danske honorære repræsentationer.

Stk. 2. Ansøgning om visum efter stk. 1 kan endvidere indgives til et andet Schengenlands diplomatiske eller konsulære repræsentationer i udlandet, som efter udlændingelovens § 47, stk. 2, 2. pkt., er bemyndiget til at behandle ansøgninger om visum på Danmarks vegne. I det omfang visumsagen behandles af et andet Schengenlands repræsentation, finder reglerne i denne bekendtgørelse ikke anvendelse.

Stk. 3. Ansøgning om visum efter stk. 1 kan desuden indgives gennem en privat virksomhed eller organisation, som har indgået aftale med en dansk repræsentation eller Udenrigsministeriet om varetagelse af visse administrative opgaver på visumområdet. En privat virksomhed eller organisation kan modtage og oprette ansøgninger om visum samt varetage opgaver i forbindelse med optagelse af fingeraftryk, men kan ikke træffe afgørelse om en visumansøgning.

Stk. 4. I lande, hvor Danmark har etableret rejsebureauordninger og turistordninger, jf. bilag 1, kan ansøgning om visum efter stk. 1 herudover indgives gennem et rejsebureau, der er akkrediteret til en sådan ordning. Et akkrediteret rejsebureau kan alene tage imod ansøgninger om visum med henblik på videreformidling til en dansk repræsentation.

Stk. 5. I de særlige tilfælde, hvor Udlændingestyrelsen kan udstede visum ved grænsen efter § 21, indgives ansøgning til Udlændingestyrelsen. Ansøgning kan dog indgives til politiet, hvis Udlændingestyrelsen har truffet bestemmelse herom.

§ 7. Ansøgning om visum kan kun tages under behandling, hvis ansøgningen er antagelig i visumkodeksens forstand, jf. stk. 2-7.

Stk. 2. Ansøgningen kan tidligst indgives 3 måneder inden starten på det forventede ophold. Ansøgningen indgives efter udløbet af et eventuelt tidligere udstedt visum. Dog kan ansøgningen indgives inden udløbet af et tidligere udstedt visum, hvis det tidligere udstedte visum gælder for flere indrejser og har en gyldighedsperiode på mindst 6 måneder.

Stk. 3. Ansøgningen indgives ved brug af ansøgningsskemaet, der er optrykt som bilag til visumkodeksen.

Stk. 4. Udlændingen skal fremlægge et gyldigt pas eller andet rejsedokument. Rejsedokumentet skal, medmindre der er tale om et begrundet hastetilfælde, være gyldigt i mindst tre måneder efter den påtænkte dato for udrejse af Schengenlandene. Rejsedokumentet skal være udstedt inden for de seneste ti år. Rejsedokumentet skal mindst indeholde to tomme sider.

Stk. 5. Et fotografi af udlændingen skal indscannes eller optages i forbindelse med indgivelsen af ansøgningen.

Stk. 6. Udlændingens fingeraftryk skal optages, medmindre udlændingen er fritaget for dette krav, eller der er optaget fingeraftryk af den pågældende i forbindelse med en tidligere visumansøgning inden for de seneste 59 måneder. 1. pkt. finder dog ikke anvendelse ved indgivelse af ansøgning til en repræsentation, hvor Visuminformationssystemet (VIS) ikke er taget i brug.

Stk. 7. Der skal betales visumgebyr, medmindre udlændingen er fritaget for herfor.

Stk. 8. Stk. 2, stk. 4, 2. og 3. pkt., og stk. 7 finder ikke anvendelse ved ansøgning om visum indgivet af udlændinge omfattet af EU-reglerne, jf. § 9.

Stk. 9. Uanset stk. 2-7 kan en ansøgning undtagelsesvis tages under behandling af humanitære grunde eller af hensyn til nationale interesser.

Kapitel 4

Grundlæggende hensyn ved behandling og afgørelse af en ansøgning om Schengenvisum

§ 8. En ansøgning om Schengenvisum imødekommes, medmindre der er grundlag for at afslå ansøgningen efter reglerne i visumkodeksen, jf. stk. 2.

Stk. 2. Der meddeles afslag på en ansøgning om Schengenvisum i følgende tilfælde:

- 1) hvis udlændingen fremlægger et falsk eller forfalsket rejsedokument,
- 2) hvis udlændingen ikke godtgør formålet med og vilkårene for det forventede ophold,
- 3) hvis udlændingen ikke beviser, at vedkommende har tilstrækkelige subsistensmidler i hele den forventede opholdsperiode og til rejsen tilbage til hjemlandet eller bopælslandet eller til gennemrejse til et tredjeland, hvor den pågældende er sikret indrejse, eller at den pågældende er i stand til at skaffe sig disse midler på lovlig vis,
- 4) hvis udlændingen allerede har opholdt sig i Schengenlandene i 90 dage i den igangværende periode på 180 dage på grundlag af et Schengenvisum eller et visum med begrænset territorial gyldighed,
- 5) hvis udlændingen er indberettet som uønsket i Schengeninformationssystemet,
- 6) hvis udlændingen anses for at udgøre en trussel mod Schengenlandenes offentlige orden, indre sikkerhed, folkesundhed eller internationale forbindelser, navnlig når den pågældende på dette grundlag er indberettet som uønsket i Schengenlandenes nationale databaser,
- 7) hvis udlændingen ikke fremlægger bevis for passende og gyldig rejsesygeforsikring,
- 8) hvis der er begrundet tvivl om ægtheden af den dokumentation, der er fremlagt af ansøgeren, eller om rigtigheden af indholdet, eller om troværdigheden af de udsagn, der er fremsat af ansøgeren,
- 9) hvis der er begrundet tvivl om udlændingens hensigt om at forlade Schengenlandene inden udløbet af det visum, der ansøges om,
- 10) hvis udlændingen har ansøgt om visum ved grænsen, men ikke har fremlagt tilstrækkeligt bevis for, at det ikke har været muligt at ansøge om visum på forhånd, eller
- 11) hvis udlændingen selv har anmodet om ophævelse af visummet.

Stk. 3. Stk. 2, nr. 3 og 7, finder ikke anvendelse for udlændinge omfattet af EU-reglerne, jf. § 9. Stk. 2 finder i øvrigt kun anvendelse for de 1. pkt. nævnte udlændinge i det omfang, det er foreneligt med EU-reglerne.

Stk. 4. Stk. 2, nr. 7, finder ikke anvendelse for indehavere af diplomatpas.

Stk. 5. Ved ansøgning om visum ved grænsen, jf. § 21, kan myndighederne fravige stk. 2, nr. 7, hvis der ikke kan erhverves en rejsesygeforsikring ved grænseovergangsstedet eller af humanitære grunde.

§ 9. Følgende familiemedlemmer til en person (hovedpersonen), som er statsborger i et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union eller er omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, eller i Schweiz, og som har ret til indrejse og ophold her i landet, jf. udlændingelovens § 2, stk. 4, har ret til at få en ansøgning om visum behandlet efter EU-reglerne:

- 1) en hovedpersons ægtefælle,
- 2) en hovedpersons efterkommere, der er under 21 år, og en hovedpersons ægtefælles efterkommere, der er under 21 år,
- 3) en hovedpersons efterkommere i øvrigt og en hovedpersons ægtefælles efterkommere i øvrigt, som forsørges af hovedpersonen eller af hovedpersonens ægtefælle,
- 4) personer, der er beslægtet i opstigende linje enten med en hovedperson eller med hovedpersonens ægtefælle, når de forsørges af hovedpersonen eller af hovedpersonens ægtefælle,
- 5) en hovedpersons andre familiemedlemmer, hvis de i det land, de ankommer fra, forsørges af hovedpersonen eller er optaget i dennes husstand, og
- 6) en hovedpersons andre familiemedlemmer, hvis alvorlige helbredsmæssige grunde gør det absolut nødvendigt, at hovedpersonen personligt plejer de pågældende.

Stk. 2. Med ægtefælle sidestilles en registreret partner eller en person over 18 år, der samlever med en hovedperson over 18 år på fælles bopæl i fast samlivsforhold af længere varighed.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder ligeledes anvendelse for familiemedlemmer til en dansk statsborger (hovedpersonen), hvis familiemedlemmet ifølge EU-retten har ret til ophold her i landet.

Stk. 4. Udlændinge, der er omfattet af stk. 1-3, skal have udstedt visum så hurtigt som muligt efter en hasteprocedure.

§ 10. I det omfang bedømmelsen af en visumansøgning beror på myndighedernes vurdering af, om udlændingen har godtgjort formålet med det forventede ophold, jf. § 8, stk. 2, nr. 2, lægger myndighederne blandt andet vægt på, om udlændingen har indleveret relevant dokumentation, herunder dokumentation anført i Europa-Kommissionens gennemførelsesafgørelser om udarbejdelse af listerne over dokumentation.

Stk. 2. For statsborgere i lande, med hvilke Danmark har indgået bilateral visumlempelsesaftale, finder stk. 1 kun anvendelse i det omfang, det er foreneligt med bestemmelserne i visumlempelsesaftalen.

§ 11. Ved ansøgning om visum med henblik på besøg hos en virksomhed i Danmark, som Udlændingestyrelsen har forhåndsgodkendt til at modtage forretningsbesøg, vil en invitation fra virksomheden almindeligvis blive anset for tilstrækkelig dokumentation for formålet med opholdet, jf. § 10, stk. 1.

§ 12. Ved ansøgning om visum indgivet af en udlænding, der har fast tilknytning til en virksomhed i udlandet, som af en dansk diplomatisk eller konsulær repræsentation er akkrediteret med henblik på gennemførelse af forretningsbesøg i Danmark, vil indlevering af den dokumentation, som er fastsat i retningslinjerne for den lokale akkrediteringsordning, opfylde kravet om dokumentation for formålet med opholdet, jf. § 10, stk. 1.

§ 13. Ved vurderingen af, om en udlænding opfylder vilkårene for det forventede ophold, jf. § 8, stk. 2, nr. 2, påser myndighederne blandt andet, at udlændingens pas eller andet rejsedokument er anerkendt af Danmark.

Stk. 2. Myndighederne påser endvidere, at udlændingens pas eller andet rejsedokument opfylder de betingelser, der fremgår af § 7, stk. 4, og at dokumentet er gyldigt for tilbagerejse til udstederlandet. Kravene til passets eller rejsedokumentets tidsmæssige gyldighed kan dog fraviges i begrundede hastetilfælde, hvis gyldigheden er længere end visummet og gør det muligt for udlændingen at rejse tilbage til udstederlandet inden udløbet af rejsedokumentet.

Stk. 3. Er udlændingens rejsedokument udstedt af et andet land end hjemlandet, påser myndighederne tillige, at udlændingen er i besiddelse af en tilbagerejsetilladelse til det land, der har udstedt rejsedokumentet, og at tilbagerejsetilladelsen er gyldig i mindst tre måneder efter den påtænkte dato for udrejse af Schengenlandene. Myndighederne kan fravige dette krav på samme vilkår som nævnt i stk. 2, 2. pkt.

Stk. 4. Har udlændingen fast bopæl i et andet land end hjemlandet, påser myndighederne ligeledes, at udlændingen er i besiddelse af en tilbagerejsetilladelse til bopælslandet, som er gyldig i mindst tre måneder efter den påtænkte dato for udrejse af Schengenlandene. Myndighederne kan fravige dette krav på samme vilkår som nævnt i stk. 2, 2. pkt., eller hvis udlændingen utvivlsomt har til hensigt at udrejse i overensstemmelse med et meddelt visum, og udlændingen faktisk har mulighed for at vende tilbage til hjemlandet efter visumopholdet.

§ 14. Til brug for vurderingen af, om en udlænding udgør en trussel mod Schengenlandenes offentlige orden, indre sikkerhed, folkesundhed eller internationale forbindelser, jf. § 8, stk. 2, nr. 6, gennemføres høring af andre Schengenlandes myndigheder i overensstemmelse med reglerne i visumkodeksen.

Stk. 2. Efterretningstjenesterne kan endvidere høres i forbindelse med vurderingen efter stk. 1.

§ 15. Kravet om bevis for passende og gyldig rejsesygeforsikring, jf. § 8, stk. 2, nr. 7, er opfyldt, hvis udlændingen er i besiddelse af en rejsesygeforsikring, der dækker eventuelle udgifter i forbindelse med hjemsendelse af helbredsmæssige grunde eller dødsfald, uopsættelig lægebehandling og akut hospitalsbehandling under det påtænkte ophold. Rejsesygeforsikringen skal dække alle Schengenlandene og dække hele varigheden af de påtænkte ophold eller transit. Minimumsbeløbet for forsikringsdækningen skal være 30.000 euro. Er der ansøgt om visum til mere end 2 indrejser i Schengenlandene, skal rejsesygeforsikringen alene dække tidsrummet for den første påtænkte indrejse og ophold i Schengenlandene. I sådanne tilfælde skal den pågældende underskrive erklæringen på visumansøgningsskemaet om at være bekendt med nødvendigheden af at have rejsesygeforsikring ved fremtidige indrejser og ophold i Schengenlandene.

Stk. 2. Uanset stk. 1 kan myndighederne anse kravet om rejsesygeforsikring for opfyldt, hvis det fastslås, at der i betragtning af ansøgerens erhverv formodes at findes en passende forsikring.

Stk. 3. I forbindelse med ansøgning om visum ved grænsen kan myndighederne fravige kravet om rejsesygeforsikring, hvis en sådan forsikring ikke kan anskaffes ved det pågældende grænseovergangssted eller af humanitære årsager.

§ 16. I det omfang bedømmelsen af en visumansøgning beror på myndighedernes vurdering af, om udlændingen har til hensigt at forlade Schengenlandene inden visummets udløb, jf. § 8, stk. 2, nr. 9, lægger myndighederne blandt andet vægt på tilgængelige oplysninger om udlændingens situation i hjemlandet, eventuelle tidligere ophold i Danmark eller andre Schengenlande, formålet med det planlagte ophold samt eventuel tilknytning til herboende personer. Myndighederne lægger endvidere vægt på oplysninger om de generelle forhold i udlændingens hjemland samt kendte immigrationsmønstre.

Stk. 2. Udlændingen kan meddeles visum, hvis myndighederne efter en vurdering af oplysningerne nævnt i stk. 1 finder, at udlændingen utvivlsomt har til hensigt at forlade Schengenlandene inden visummets udløb.

Stk. 3. Oplysninger om udlændingens eventuelle tidligere ophold i Danmark eller andre Schengenlande inden for en kortere årrække forud for den aktuelle visumansøgning tillægges vægt i vurderingen efter stk. 1. Det gælder både oplysninger om tidligere problemfrie ophold og oplysninger om tidligere misbrug af reglerne om indrejse og ophold.

Stk. 4. Ved vurderingen af de generelle forhold i udlændingens hjemland og kendte immigrationsmønstre lægger myndighederne i øvrigt vægt på, hvilken af de i bilag 2 anførte hovedgrupper udlændingen tilhører, idet der også kan lægges vægt på regionale forskelle med hensyn til risikoen for ulovlig indvandring.

Stk. 5. Myndighederne kan fravige stk. 4, hvis udlændingen i en længere årrække har haft fast, lovligt ophold i et andet tredjeland end det land, hvor den pågældende er statsborger, og udlændingen kan vende tilbage til dette land efter visumopholdet.

Stk. 6. Uanset bestemmelserne i stk. 3-5 kan der meddeles visum, hvis der foreligger helt ekstraordinære omstændigheder hos udlændingen eller et herboende nærtstående familiemedlem.

§ 17. Ved ansøgning om visum i forbindelse med køb af en pakkerejse gennem et rejsebureau, der er akkrediteret til en rejsebureauordning eller en turistordning, jf. bilag 1, kan der meddeles visum gældende for én indrejse og op til 30 dages ophold uanset bestemmelserne i § 16, stk. 4.

Kapitel 5

Begrænsning af et visums gyldighed i tid

§ 18. Visum udstedes for et bestemt antal dage, der fastsættes under hensyn til formålet med opholdet.

Stk. 2. Er betingelserne for meddelelse af visum opfyldt for et kortere tidsrum end det tidsrum, som er angivet i ansøgningen, begrænses visummets gyldighed til det tidsrum, i hvilket betingelserne er opfyldt.

Kapitel 6

Udstedelse af visum med begrænset territorial gyldighed

§ 19. Er en udlændings pas eller andet rejsedokument kun gyldigt for rejse til Danmark og et eller flere andre Schengenlande, begrænses visummets gyldighed til det eller de Schengenlande, som anerkender passet eller rejsedokumentet.

§ 20. Uanset bestemmelserne i § 8, stk. 2, nr. 2, 3 og 5-7, § 13, stk. 1, og § 14, kan der, når humanitære hensyn, hensyn til nationale interesser eller internationale forpligtelser taler derfor, udstedes visum, der begrænses til at gælde indrejse og ophold i Danmark. Oplysning om visum, der er udstedt efter 1. pkt., gives til de øvrige Schengenlande.

Stk. 2. Visum efter stk. 1 kan undtagelsesvis udstedes med gyldighed for Danmark og et eller flere andre Schengenlande, hvis det eller de andre Schengenlande har givet samtykke hertil.

Stk. 3. Uanset at en udlænding allerede har opholdt sig i Danmark eller et andet Schengenland på grundlag af et visum eller som visumfri i 90 dage inden for de seneste 180 dage, jf. § 8, stk. 2, nr. 4, kan der, når det er velbegrundet, udstedes visum, der begrænses til kun at gælde indrejse og ophold i Danmark.

Kapitel 7

Udstedelse af visum ved grænsen

§ 21. Udlændingestyrelsen kan, når særlige grunde taler derfor, ved grænsen udstede visum for op til 15 dages ophold med én indrejse eller visum med henblik på transit. Visum efter 1. pkt. kan ikke udstedes, såfremt udstedelsen er betinget af, at andre Schengenlandes myndigheder høres efter reglerne i visumkodeksen. Uanset 2. pkt. kan der, når humanitære hensyn, hensyn til nationale interesser eller internationale forpligtelser taler derfor, udstedes visum efter 1. pkt., der begrænses til kun at gælde indrejse og ophold i Danmark. Oplysning om visum, der er udstedt efter 3. pkt., gives til de øvrige Schengenlande.

Stk. 2. Udlændingestyrelsen kan endvidere efter høring af Justitsministeriet tillade indrejse her i landet uden visum, når humanitære hensyn, hensyn til nationale interesser eller internationale forpligtelser taler derfor. Oplysning om tilladelser meddelt efter 1. pkt. gives til de øvrige Schengenlande.

Stk. 3. Politiet kan efter bemyndigelse fra Udlændingestyrelsen i særlige tilfælde ved grænsen udstede visum for op til 15 dages ophold med én indrejse eller visum med henblik på transit efter stk. 1, 1. pkt. Stk. 1, 2. og 3. pkt., finder tilsvarende anvendelse. Visum efter 1. pkt. kan ikke udstedes, hvis udlændingen er indberettet til Schengeninformationssystemet som uønsket eller har indrejseforbud til Danmark.

Kapitel 8

Forlængelse af et meddelt visum

§ 22. Et visum kan under en udlændings ophold her i landet forlænges af Udlændingestyrelsen til i alt 90 dages ophold, når der foreligger force majeure eller humanitære hensyn, der forhindrer udlændingen i at udrejse før udløbet af gyldighedsperioden eller varigheden af det ophold, hvortil der er udstedt visum.

Stk. 2. Et visum kan under en udlændings ophold her i landet endvidere forlænges af Udlændingestyrelsen til i alt 90 dages ophold, hvis visumindehaveren fremlægger dokumentation for alvorlige personlige årsager, som kan begrunde en forlængelse af gyldighedsperioden eller varigheden af opholdet.

Stk. 3. Ansøgning om forlængelse indgives inden udløbet af det gældende visum til Udlændingestyrelsen. Har ansøgeren bopæl eller ophold uden for Københavns og Københavns Vestegns politikredse, kan ansøgning endvidere indgives til Udlændingestyrelsen gennem politiet på det sted, hvor ansøgeren bor eller opholder sig.

Kapitel 9

Annullering og inddragelse af et meddelt visum

§ 23. Et visum kan annulleres eller inddrages efter reglerne i visumkodeksen, hvis det efter visumudstedelsen bliver åbenlyst, at der foreligger omstændigheder, der kunne have begrundet afslag på visumansøgningen, jf. § 8, stk. 2.

§ 24. Et udstedt visum kan annulleres, hvis betingelserne for udstedelsen ikke var opfyldt på udstedelsestidspunktet, navnlig hvis der er alvorlig grund til at tro, at visummet er udstedt på svigagtigt grundlag.

§ 25. Et udstedt visum kan inddrages, hvis betingelserne for udstedelsen ikke længere er opfyldt.

§ 26. Annulleres eller inddrages et visum udstedt af et andet Schengenland, skal det pågældende lands centrale myndigheder underrettes herom.

Kapitel 10

Gebyr

§ 27. For behandlingen af en ansøgning om visum opkræves betaling efter reglerne visumkodeksen.

Stk. 2. For behandlingen af en ansøgning om visum ved grænsen opkræves betaling på 450 kr. For børn i aldersgruppen 6-11 år opkræves 260 kr. For børn under 6 år opkræves ingen betaling. I tilfælde af flyforsinkelse, uforudset flyruteændring, nødlanding eller lignende omstændigheder opkræves ikke betaling. For behandlingen af sager efter § 21, stk. 1, opkræves betalingen af Udlændingestyrelsen. For behandlingen af sager efter § 21, stk. 3, opkræves betalingen af politiet. Der udstedes kvittering til ansøgeren for betalingen.

Stk. 3. For behandlingen af en ansøgning om forlængelse af visum efter § 22, stk. 1 eller stk. 2, opkræves betaling på 225 kr. Medfører ansøgningen, at visummet forlænges efter stk. 1, tilbagebetales beløbet til ansøgeren. Der kan undlades opkrævning af betaling, hvis ansøgningen utvivlsomt vil føre til forlængelse af visummet efter stk. 1.

Kapitel 11

Sagsfordelingen mellem Udlændingestyrelsen og de danske diplomatiske og konsulære repræsentationer i udlandet

§ 28. Afgørelse i visumsager træffes af en dansk diplomatisk eller konsulær repræsentation, der efter udlændingelovens § 47, stk. 2, er bemyndiget hertil efter aftale mellem justitsministeren og udenrigsministeren, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. Udlændingestyrelsen træffer afgørelse i første instans i følgende tilfælde:

- 1) hvis der er behov for nærmere undersøgelser af personer, virksomheder eller organisationer her i landet med henblik på at fastslå formålet med opholdet,
- 2) hvis udlændingens rejsedokument ikke anerkendes af Danmark,
- 3) hvis udlændingen er indberettet som uønsket i Schengeninformationssystemet,
- 4) hvis der er grund til at tro, at udlændingen udgør en trussel mod Schengenlandenes offentlige orden, indre sikkerhed, folkesundhed eller internationale forbindelser, herunder hvis der er mistanke om, at udlændingen under opholdet vil begå kriminalitet eller arbejde uden fornøden tilladelse, hvis der er fremsat indsigelser mod udstedelse af visum i forbindelse med en høring efter § 14, eller hvis udlændingen er registreret på sanktionslisten eller den nationale indrejseforbudsliste,
- 5) hvis der er behov for nærmere undersøgelser af personer, virksomheder eller organisationer her i landet med henblik på at fastslå pålideligheden af oplysninger eller dokumentation fremlagt til støtte for ansøgningen,
- 6) hvis udlændingen tidligere har været i Danmark, og der er behov for nærmere undersøgelser for at fastslå, om udlændingen har handlet i strid med reglerne om indrejse og ophold, herunder hvis der er spørgsmål om anvendelse af reglerne om karenssk,
- 7) hvis udlændingen har indgivet ansøgning om opholdstilladelse i Danmark, og denne sag fortsat verserer,
- 8) hvis udlændingen tidligere er meddelt afslag på en ansøgning om ægtefællesammenføring i Danmark på baggrund af en formodning om, at der er tale om et tvangsægteskab eller et pro forma ægteskab,
- 9) hvis udlændingen er et mindreårigt barn, eller
- 10) hvis der i øvrigt er behov for nærmere undersøgelser af sagen, og Udlændingestyrelsen har bedre muligheder for at gennemføre disse undersøgelser end den diplomatiske eller konsulære repræsentation, hvor ansøgningen er indgivet.

Stk. 3. Udlændingestyrelsen træffer endvidere afgørelse i første instans, hvis der kan blive tale om at meddele visum med begrænset territorial gyldighed bortset fra de tilfælde, der er nævnt i § 19 og § 20, stk. 3.

Stk. 4. Udlændingestyrelsen træffer derudover afgørelse i første instans, hvis der kan blive tale om at meddele afslag på visum til en udlænding, som er omfattet af EU-reglerne, eller som påberåber sig at være omfattet heraf, jf. § 9.

Kapitel 12

Meddelelse om afslag, annullering eller inddragelse af visum

§ 29. En dansk diplomatisk eller konsulær repræsentations afgørelse om afslag på en ansøgning om visum eller om annullering eller inddragelse af et allerede meddelt visum meddeles udlændingen alene ved brug af den standardformular til underretning om og begrundelse for afgørelser, som er optrykt som bilag til visumkodeksen, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. En afgørelse efter stk. 1, som er begrundet i objektivt konstaterbare forhold, udfærdiges efter de almindelige forvaltningsretlige regler om begrundelse for afgørelser, hvis:

- 1) udlændingen har fremlagt et falsk eller forfalsket rejsedokument,
- 2) udlændingen har fremlagt andre falske eller forfalskede dokumenter til støtte for ansøgningen,
- 3) udlændingen ikke har bevist, at vedkommende har tilstrækkelige subsistensmidler i hele den forventede opholdsperiode og til rejsen tilbage til hjemlandet eller bopælslandet eller til gennemrejse til et tredjeland, hvor den pågældende er sikret indrejse, eller at den pågældende er i stand til at skaffe sig disse midler på lovlig vis, og det er åbenlyst, at der ikke er grundlag for at fravige betingelserne efter § 20, stk. 1, eller
- 4) udlændingen ikke har fremlagt bevis for passende og gyldig rejsesygeforsikring, og det er åbenlyst, at udlændingen ikke er fritaget for dette krav i medfør af § 8, stk. 3 eller 4, eller § 15, stk. 2.

Kapitel 13

Klageregler

§ 30. Danske diplomatiske og konsulære repræsentationers afgørelser efter § 28, stk. 1, som meddeles udlændingen i overensstemmelse med reglerne i § 29, stk. 1, anses for påklaget til Udlændingestyrelsen.

Stk. 2. Danske diplomatiske og konsulære repræsentationers afgørelser efter § 28, stk. 1, som meddeles udlændingen i overensstemmelse med reglerne i § 29, stk. 2, kan af udlændingen påklages til Udlændingestyrelsen.

Stk. 3. Udlændingestyrelsens afgørelser efter § 28, stk. 2, kan påklages til Justitsministeriet.

Kapitel 14

Ikrafttrædelsesbestemmelser

§ 31. Bekendtgørelsen træder i kraft den xxxx 2014.

Kapitel 15

Færøerne og Grønland

§ 32. Et visum udstedt efter reglerne i denne bekendtgørelse gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Justitsministeriet, den xxx 2014

Karen Hækkerup

/ Rasmus Kieffer-Kristensen

Bilag 1

Rejsebureauordninger og turistordninger

Danmark har etableret rejsebureauordninger og turistordninger i følgende lande:

Indien
Kina
Rusland
Ukraine

Bilag 2

Hovedgrupper af visumpligtige tredjelande og regioner

Visumpligtige lande og regioner er inddelt i 5 hovedgrupper.

Hovedgrupperne er fastlagt på baggrund af en generel vurdering af risikoen for, at udlændinge fra de oplistede lande eller regioner ikke har til hensigt at forlade Schengenlandene inden visummets udløb

Hovedgruppe 1 omfatter lande og regioner, hvis statsborgere som udgangspunkt vurderes at udgøre en meget begrænset risiko for ulovlig indvandring i Danmark eller andre Schengenlande.

Hovedgruppe 2 omfatter lande og regioner, hvis statsborgere som udgangspunkt vurderes at udgøre en vis risiko for ulovlig indvandring i Danmark eller andre Schengenlande.

Hovedgruppe 3 omfatter lande og regioner, hvis statsborgere som udgangspunkt vurderes at udgøre en væsentlig risiko for ulovlig indvandring i Danmark eller andre Schengenlande.

Hovedgruppe 4 omfatter lande og regioner, hvis statsborgere som udgangspunkt vurderes at udgøre en høj grad af risiko for ulovlig indvandring i Danmark eller andre Schengenlande.

Hovedgruppe 5 omfatter lande og regioner, hvis statsborgere vurderes at udgøre en særligt høj risiko for ulovlig indvandring i Danmark eller andre Schengenlande, og hvortil der kan være udsendelsesvanskeligheder.

Hovedgruppe 1

Angola	Malawi
Bahrain	Maldiverne
Belize	Mali
Bhutan	Marshall-øerne
Bolivia	Mauretanien
Botswana	Mikronesien
Burkina Faso	Mozambique
Cambodja	Namibia
Colombia	Nauru
Comorerne	Oman
Cuba	Palau
Den Centralafrikanske Republik	Papua New Guinea
Den Dominikanske Republik	Qatar
Den Dem. Folkerepublik Korea	Salomonøerne
Dominica	Samoa
Ecuador	Sao Tomé & Príncipe
Fiji	Saudi Arabien
Forenede Arabiske Emirater	Senegal
Gabon	St. Lucia
Grenada	St. Vincent og Grenadinerne
Guinea	Surinam
Guinea-Bissau	Swaziland
Guyana	Sydafrika
Haiti	Tadsjikistan
Indonesien	Tanzania
Jamaica	Tchad
Kapverdiske Øer	Tonga
Kasakhstan	Trinidad og Tobago
Kirgisistan	Turkmenistan
Kiribati	Tuvalu
Kuwait	Usbekistan
Laos	Vanuatu
Lesotho	Zambia
Liberia	Ækvatorial Guinea
Madagaskar	Østtimor (Timor-Leste)

Hovedgruppe 2

Albanien
Aserbajdsjan
Benin
Bosnien-Hercegovina
Congo (Brazzaville)
Djibouti
Filippinerne
Makedonien (FYROM)
Moldova
Mongoliet

Montenegro
Nepal
Niger
Peru
Serbien
Thailand
Togo
Tunesien
Zimbabwe

Hovedgruppe 3

Armenien
Bangladesh
Burma (Myanmar)
Burundi
Cameroun
Egypten
Elfenbenskysten
Etiopien
Gambia
Georgien
Ghana
Hviderusland (Belarus)
Indien
Jordan

Kenya
Kina
Libanon
Libyen
Marokko
Rusland
Rwanda
Sierra Leone
Tyrkiet
Uganda
Ukraine
Vietnam
Yemen

Hovedgruppe 4

Afghanistan
Algeriet
Den Dem. Rep. Congo
Eritrea
Irak
Iran
Kosovo

Nigeria
Pakistan
Statsløse palæstinensere
Sri Lanka
Sudan
Sydsudan

Hovedgruppe 5

Somalia

Syrien